

YAPAY ZEKÂ

GALAKSİNİN KORUYUCULARI

ÇİKOLATA SAVAŞLARI

KUZAY
BULUT

ÇİZER:
EMRE
KARACAN

YAPAY ZEKÂ

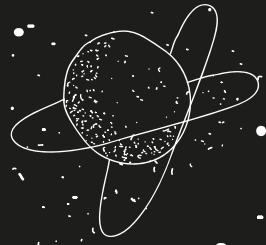
GALAKSİNİN KORUYUCULARI

ÇİKOLATA SAVAŞLARI

KUZEY BULUT

ÇİZER:

EMRE KARACAN

İÇİNDEKİLER

YALNIZCA RÜYA MIYDI? / 9

RÜYANIN GİZEMİ ÇÖZÜLÜYÖR / 23

SOLUCAN DELİĞİ YOLCULARI / 44

KARA DELİK SAKINLERİ DÜNYAYI KEŞFEDİYOR / 58

ACELE ETMELİYİZ! BİLGE DEDE

BEKLİYOR! / 68

ÇOK ÖNEMLİ BİR GÖREVİN VAR ATEŞ! / 84

DEDEM BENİM İÇİN HAZIRLAMIŞ! / 94

YENİ BİR DÜŞMAN; AYÇA! / 104

ÇİKOLATALARI

RAHAT BIRAKIN! / 114

ŞAŞKIN KONUŞAN / 119

GERÇEKLER ŞİMDİ ANLAŞILDI! / 125

ÖYLEYSE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRİYORUZ! / 135

ATES

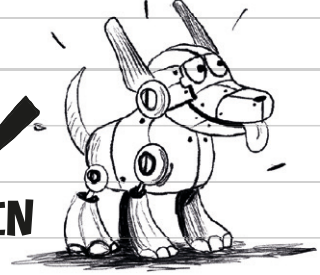

CAN

**BİLGE
DEDE
BERKECAN**

ŞAŞKIN

BORA

İŞİN

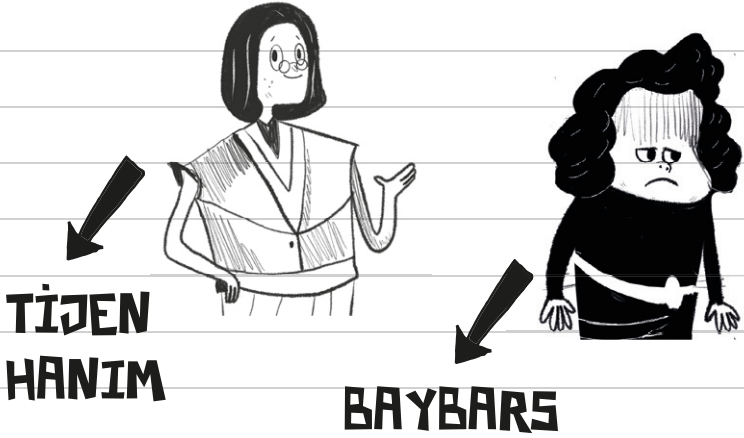
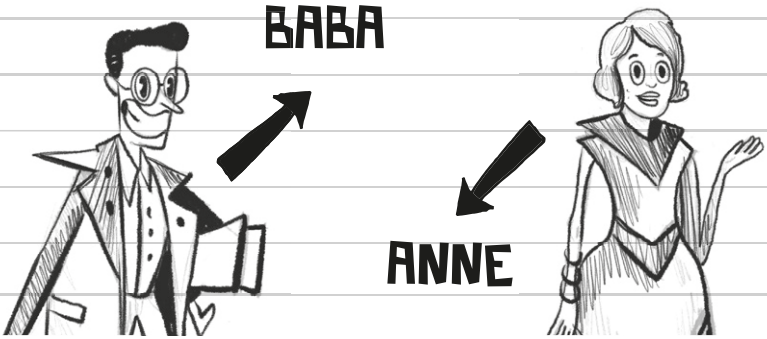

İŞİL

İŞİK

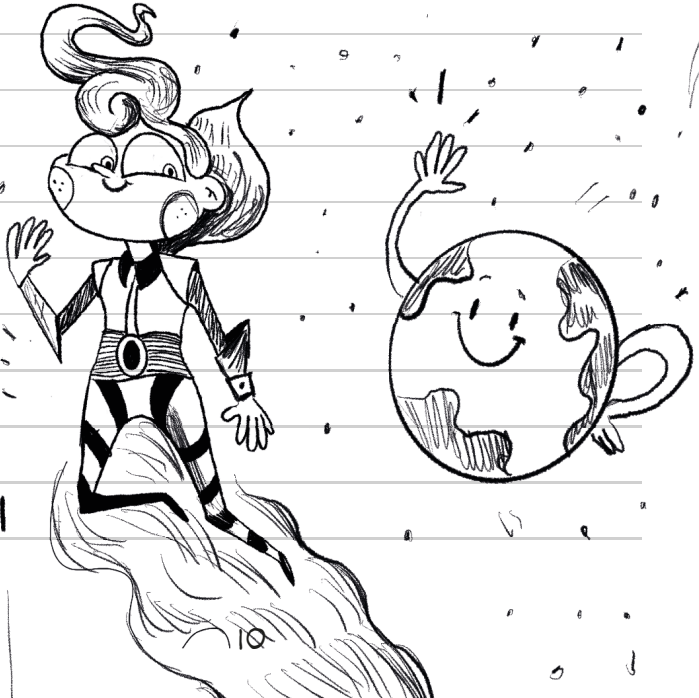

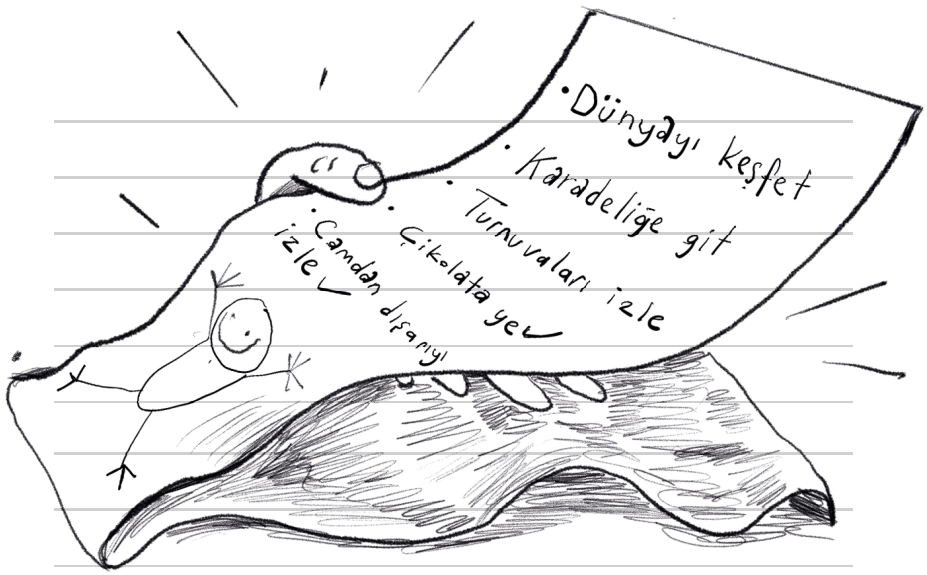
YALNIZCA RÜYA MIYDI?

Dün neler neler yaşadım öyle gördünüz değil mi? 10 yıllık hayatımın en hareketli günüydü. Size kısaca bahsedeyim. Hatırlarsanız hastalığımdan bahsetmiştim. Ne hastalığı mı? Bağışıklık sistemim yok benim. O yüzden bu yaşıma kadar evden dışarı çıkamadım. Neymiş efendim, dışarı çıkarsam "Patl" diye düşüp bayılırmışım. Neredeyse 2200 yılına geldik hâlâ nelerle uğraşıyoruz? Benim de hakkım değil mi dışarı çıkıp oynamak?

Ben aslında teknolojiyi yakından takip ediyorum. O yüzden işim rahat. Fakat teknolojiyi takip ederken dünyayı pas geşmişim. Neler olmuş neler! Ben evin işinde bakıcı robotlarla uğraşırken dünya almış başını gitmiş. Bütün hayatım annem ve babam, bakıcı robotlar, hologram oğretmenler, komşumuz Tijen Hanımlardan ibaret. Onun haylaz oğlu Baybars'ı unutmamalım. Unutulacak gibi de değil zaten.

Ben böyle sıkıladurayım, babam bana çok güzel bir sürpriz yapıp bakıcı robot yerine arkadaş robot aldı sonunda. Hem de yapay zeklı. Daha tanışalı bir gün oldu ama sanki yıllardır tanıyor beni. Onun sayesinde evrende gezmediğim yer kalmayacak.

Bu hastalık beni o kadar etkilemiş ki rüyalarımdaya çıkıp geziyorum artık. Nereye mi? Daha dün kara deliğe gittik ya. Hani Işın, Işıl, Işık ve Bora vardı. Kara delik tam bana göre bir yermiş. Baksanıza orada hastalık bile beni engelleyemiyor. Kısa atlama ve halter indirme yarışması neyse de uzay futbolu turnuvasına katılmasaydım keşke. En azından kara delikte biraz daha eğlenirdim.

Uzay Çağı'nın nasıl olduğunu düşünüyorsunuz acaba? Ne tahmin ediyorsanız en az **10 KAT** fazla teknoloji düşünebilirsiniz. Etrafımdaki robotları ve hologram misafirleri saymazsak, benim de sizden pek farkım yok. Koskoca **10 ışık yılı** boyunca bir odada tıkilip kalırsan olacağı bu zaten. Yani burada her şeyi beraber keşfedeceğiz.

Şimdi size öyle şeyler anlatacağım ki inanmayacaksınız. Ben hâlâ doğru olup olmadığı hakkında kararsızım. Rüyaları ve hayal kurmayı severim aslında. Fakat az önce anlattıklarım rüya mı gerçek mi, anlayamadım. 23. asırda rüyalar bile garip oluyor sizin anlayacağınız. En gerçekçi kısmı da başımın ağrması. O top nasıl çarptıysa kafama! En son kara delikte uzay futbolu oynuyorduk. Son hatırladığım şey topun üzerindeki garip şekildi.

Neyse bu maceralar rüya bile olsa Can ile geçireceğim ikinci gün için çok heyecanlıyım. Can... Evet Can... Can dedim de... Neden cümlemi yarıda

Tamam, uyudu.
Sessizce sıraya
girin.

ZZZ

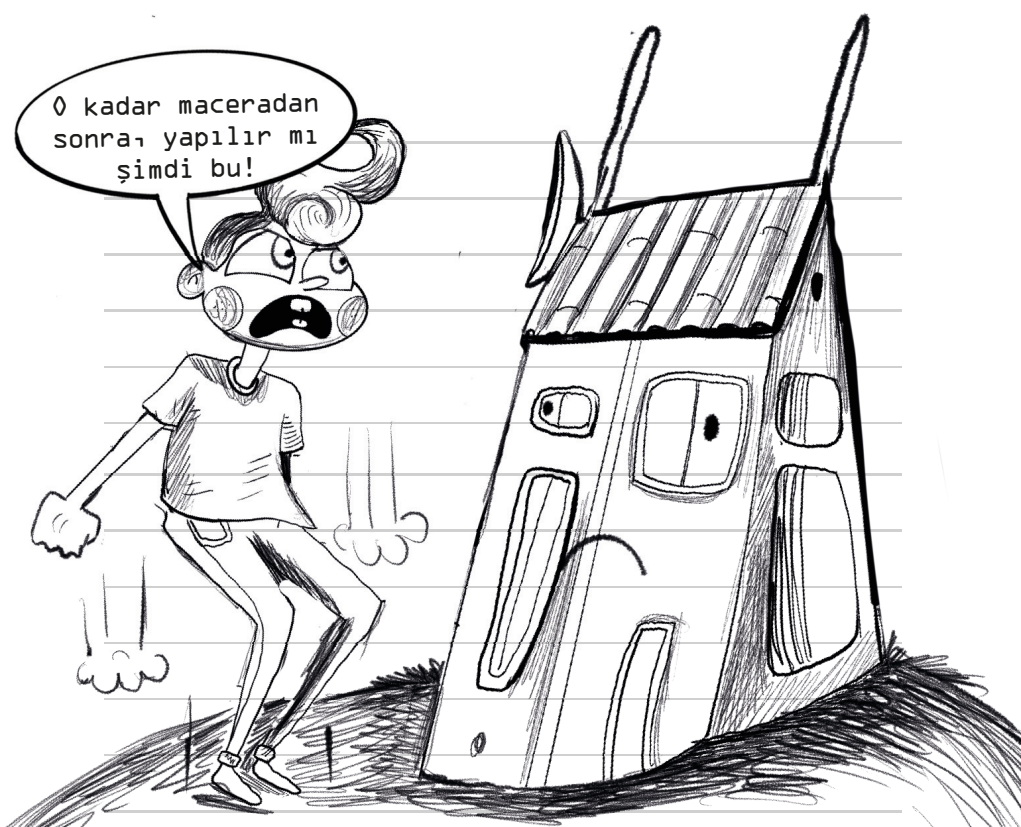
kestiğimi merak ettiniz değil mi? Bu durumu düşünmek bile istemiyorum. Ya Can da sadece rüyaysa? Ne yapacağımı şaşırdım. Böyle bir şeyi asla kaldıramam herhâlde. En kötüsü de bu eski model bakıcı robotlarla nasıl uğraşacağım ki? Zaten her seferinde onları tamir etmekten robot tamircisi olabilecek kadar bilgi sahibi oldum.

Yıl 2189 olsa da çocuk yine çocuktur. Ben de bir çocuk olarak en büyük silahımı kullanmaya başladım. Yani var gücümle bağırdım.

- CAAAN! NEREDESİN? CAANN!

Bir yandan da içimden rüya olmasa bari, diye düşünüyordum tabii. O kadar bağırdım ki artık boğazım acımaya başladı. Bu bağırımlar esnasında üzüntümü daha da artıracak bir ses duydum.

- Ateş, lütfen yerine oturup rahatlamaya çalışır mısın?

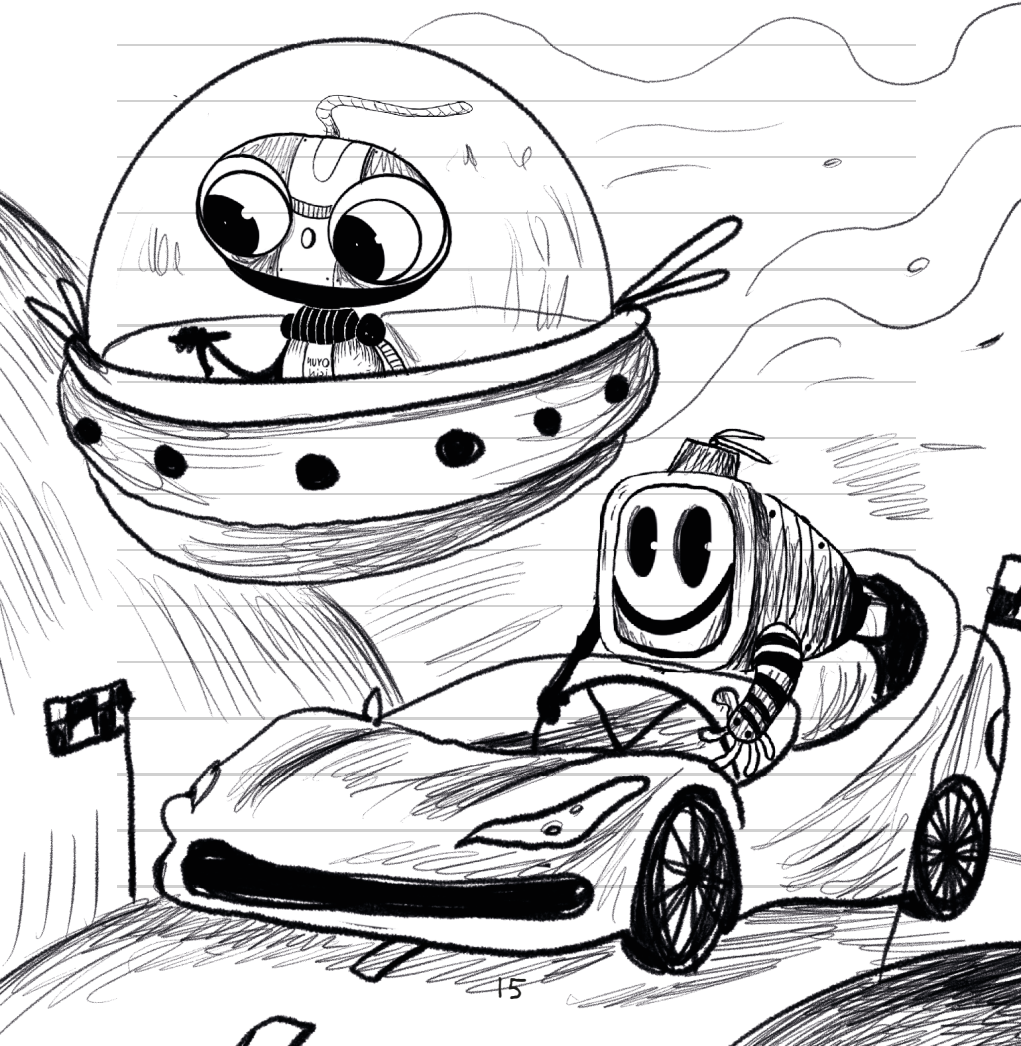
Bu ses, eski model bakıcı robotumun sesiydi. Annemle babam da ortalarda olmadığına göre, yine bir yere gidip beni eski model bakıcı robotla baş başa bırakmışlar demekti. Çok üzülmüştüm. Fakat ilginç olan şey şuydu ki ses var görüntü yoktu. Bir hışımla odamın ortasına kadar koştum.

- Neredesin ama ya!

**- Sakinleşmeden seninle konuşmaya-
cağım Ateş. Bu hâlinle sağlıklı bir ko-
nuşma yapamayız.**

Şuraya bakın! Eski model robotların bu sakinliği daha çok kızdırıyor beni. Can öyle miydi? Haydi

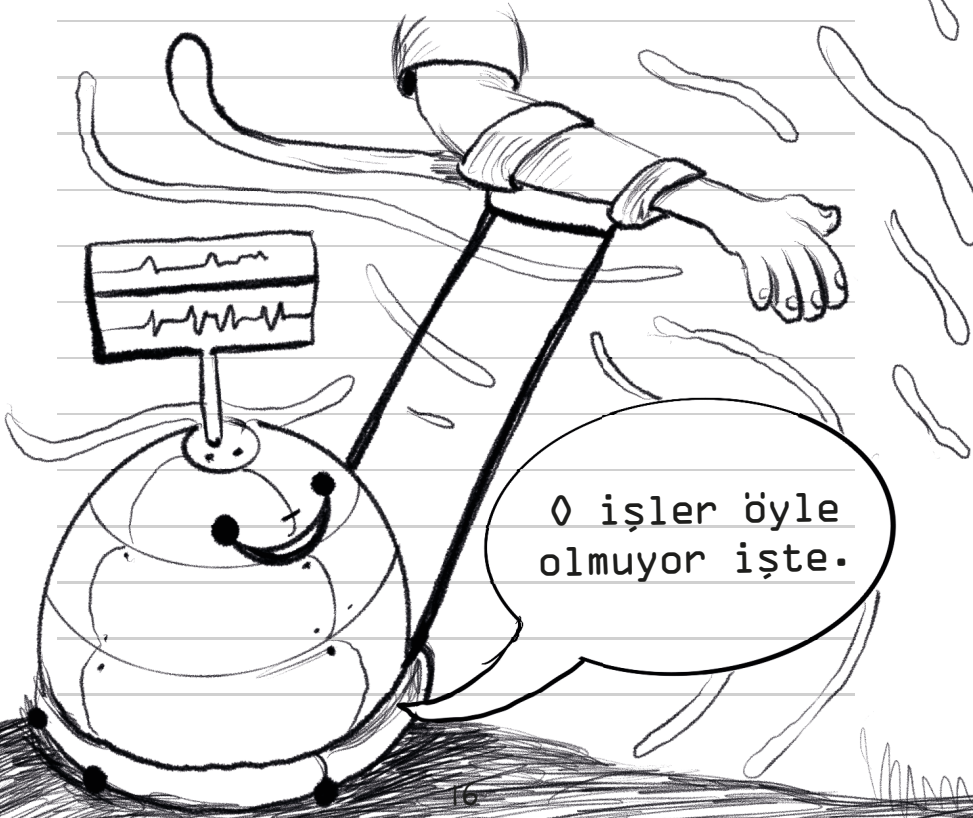
Can, dediğimde benden önce koşturmaya başlıyordu. O kadar maceradan sonra bu yapılır mı şimdi? Bu, uzay mekiğinden inip, 2120 model Ferrari'ye binmek gibi bir şey. Umutlarımı bitiren son şey bu sestti işte. Demek ki en iyi arkadaşım bir rüyadan ibaretmiş. Tabii hemen pes edecek değildim. Koşarak yatağıma dönüp uyumak için uzandım. Kim

bilir, uyursam rüyama kaldığım yerden devam ederim belki?

Yatağıma atlayıp yorganıma öyle bir sarıldım ki kozadaki kelebek gibi olduğumu düşündüm. Sağa döndüm, sola döndüm, hoplayıp zıpladım. Hatta gözlerimi defalarca kapatıp açtım ama aklımda bu kadar düşünce varken uyuyamadım. Baktım ki doğal yollardan uyuyamıyorum uyku planlayıcı robotu çağırdım.

**- Hemen uyumak istiyorum. Lütfen uyu-
tur musun beni?**

- Kan dolaşımı ve nabız kontrolünü yaptım. Şu durumda fiziksel olarak uyumaya hazır değilsin Ateş.

O bile çare olamadı hâlîme. Sonunda her şeyi kabullenip çoğu zaman yaptığım etkinliğe başladım. Yani camın kenarına oturup dışarıyı izledim. Her şey aynı, değişen hiçbir şey yok. Sadece yanımda Can yok. Trafik bile hâlâ sıkışık. Artık bu etkinlik bile sıkıntıma çare olmuyor. Ben de son çare olarak bilgisayar oyunu oynamaya karar verdim. Eski arkadaşlarımla vakit geçirirsem belki moralim düzeler, değil mi? Hemen bilgisayarı açıp karşısına geçtim. Oyun açılır açılmaz ilk sözler çok sitemkârdı.

- Hiç gelmeyeceksin sandım Ateş. İki gündür eksik oynuyoruz. Bari haber verseydin.

- **Hiç keyfim yok Fatih.**

- Ne yani, oynamayacak mısınız?

- Siz oynayın ben seyredelim, olmaz mı?

Şimdi siz, "Fatih kim?" diyeceksiniz. Fatih benim bilgisayar oyunumun kahramanı. Pencereden dışarıyı seyretmekten kalan zamanlarda gök taşı

